

Bdijte sa svom ustrajnošću

starješina David A. Bednar
iz Zbora dvanaestorice apostola

Sustav ranog duhovnog upozorenja... može pomoći roditeljima u Sionu da budu oprezni i razboriti glede svoje djece.

Nedavno sam vozio svoj auto kad su kapljice kiše počele padati na moje vjetrobransko staklo. Pokraj ceste je elektronički znak prikazivao pravovremeno upozorenje: »Voda na kolniku ispred.« Površina kojom sam vozio činila se dosta sigurnom. No ovaj mi je ključni podatak omogućio da se priprelim za moguću opasnost koju nisam očekivao i nisam još mogao vidjeti. Nastavljajući prema svojem odredištu usporio sam i pazio hoću li ugledati dodatne znakove opasnosti.

Rani znaci upozorenja očigledni su u mnogim aspektima našeg života. Na primjer, vrućica može biti prvi simptom mučnine ili bolesti. Razni financijski pokazatelji i pokazatelji tržišta rada koriste se za predviđanje budućih trendova u mjesnom i nacionalnom gospodarstvu. I ovisno o području svijeta u kojem živimo, možemo dobiti upozorenja o poplavama, lavinama, uraganima, tsunamijima, tornadima ili snježnim olujama.

Također, blagoslovljeni smo duhovnim ranim znacima upozorenja kao izvorom zaštite ili smjernica u našem životu. Prisjetite se kako je Bog upozorio Nou o onome što se još nije vidjelo, a on »sagradi lađu da spasi svoju obitelj« (Hebrejima 11:7).

Lehi je upozoren da napusti Jeruzalem i odvede svoju obitelj u pustinju jer su ga ljudi kojima je naviještao pokajanje htjeli ubiti (vidi 1. Nefi 2:1-2).

Sam je Spasitelj pošteđen kroz anđeosko upozorenje. »Anđeo se Gospodnji ukaza Josipu u snu i reče mu: 'Ustani, uzmi dijete i njegovu majku pa bježi u Egipat i budi ondje dok ti opet ne kažem, jer će Herod tražiti dijete da ga ubije'« (Matej 2:13).

Razmislite o načinu Gospodinovog govora o objavi znanj kao Riječ mudrosti: »Usljed zla i spleta što postoje i što će postojati u srcima ljudi koji zavjere kuju u posljednje dane, upozorih vas i unaprijed opomenuh dajući vam objavom ovu riječ mudrosti« (NiS 89:4).

Duhovna upozorenja trebala bi dovesti do veće budnosti i pozornosti. Vi i ja živimo u »dan[u] opomene« (NiS 63:58), a stoga što smo bili upozoreni i što ćemo bivati upozoravani trebamo, kao što je apostol Pavao opomenuo, »bdij[eti] sa svom ustrajnošću« (Efežanima 6:18).

Molim se za vodstvo Duha Svetoga dok opisujem sustav ranog duhovnog upozorenja koji može pomoći roditeljima u Sionu biti oprezni i razboriti glede svoje djece. Ovaj sustav ranog upozoravanja važeći je za djecu svih dobi, a sadrži tri osnovna dijela: (1) čitanje Mormonove knjige i razgovaranje o knjizi s vašom djecom, (2) spontano iznošenje svjedočanstva o evanđeoskim istinama vašoj djeci, i (3) pozivanje djece da djeluju kao učenici evanđelja, a ne da se samo djeluje nad njima. Roditelji koji ovo čine vjerno bit će blagoslovljeni prepoznavanjem

ranih znakova duhovnog rasta ili izazova kod svoje djece te će biti spremniji primiti nadahnuće da ojačaju i pomognu toj djeci.

Prvi dio: Čitanje Mormonove knjige i razgovaranje o njoj

Mormonova knjiga sadrži puninu Spasiteljevog evanđelja te je jedina knjiga za koju je sam Gospodin posvjedočio da je istinita (vidi NiS 17:6; vidi i M. Nelson »A Testimony of the Book of Mormon«, *Liahona*, siječanj 2000, 84). Uistinu, Mormonova knjiga je zaglavni kamen naše vjere.

Moći uvjeravanja i obraćenja Mormonove knjige dolaze kako iz središnje usredotočenosti na Gospodina Isusa Krista, tako i iz nadahnute jasnoće i nedvojbene njezinih naučavanja. Nefi je izjavio: »Duša mi uživa kad je jasno narodu mojemu da nauče« (2. Nefi 25:4). Riječ jasno u ovom stihu ne odnosi se na ono što je uobičajeno ili jednostavno, već označava uputu koja je nedvojbeno i lako razumljiva.

Mormonova knjiga je najtočnija od svih knjiga na zemlji jer je usredotočena na Istini (vidi Ivan 14:6; 1. Nefi 13:40), odnosno Isusu Kristu, te obnavlja što je jasno i dragocjeno, a što je bilo oduzeto iz istinitog evanđelja (vidi 1 Nefi 13:26, 28-29, 32, 34-35, 40). Jedinstvena kombinacija ova dva čimbenika - usredotočenost na Spasitelja i jasnoća njezinih naučavanja - snažno priziva svjedoka trećeg člana Božanstva, a to je Duh Sveti. Prema tome, niti jedno drugo Sveto pismo ne govori duhu i srcu čitatelja kao Mormonova knjiga.

Prorok Joseph Smith je naučavao da će nam djelovanje prema podukama koje se nalaze u Mormonovoj knjizi pomoći »doći bliže Bogu« nego po ijednoj drugoj knjizi (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 64). Redovito čitanje i razgovor o Mormonovoj knjizi prizivaju moć da se odupremo kušnji te stvaraju osjećaje ljubavi unutar naše obitelji. A rasprave o naucima i načelima u Mormonovoj knjizi daju roditeljima prilike da promatraju svoju djecu, slušaju ih, uče od njih i podučavaju ih.

Mladi svih dobi, čak i dojenčad, reagiraju na naročit duh Mormonove knjige. Djeca ne moraju razumjeti sve riječi i priče, no ona zasigurno mogu osjetiti »poznati duh« kojeg je opisao Izaija (Isaiah 29:4; vidi i 2. Nefi 26:16). A pitanja koja dijete postavlja, primjedbe koje iznosi i rasprave koje se odvijaju pružaju ključne signale ranog duhovnog upozorenja. Značajno, takvi razgovori mogu pomoći roditeljima razlučiti što njihova djeca uče, o čemu razmišljaju i što osjećaju glede istina koje su sadržane u ovom svesku Svetog pisma, kao i poteškoće s kojima se suočavaju.

Drugi dio: Spontano iznošenje svjedočanstva

Svjedočanstvo je osobna spoznaja temeljena na svjedočanstvu Duha Svetoga da su određene činjenice vječnog značaja istinite. Duh Sveti je glasnik Oca i Sina te podučava i vodi ka svojoj istini (vidi Ivan 14:26; 16:13). Tako, »moću Duha Svetoga može[mo] spoznati istinu o svemu« (Moroni 10:5).

Znanje i duhovno uvjerenje koje dobijemo od Duha Svetoga su rezultat objave. Traženje i stjecanje tih blagoslova zahtjeva iskreno srce, pravu nakanu i vjeru u Krista (vidi Moroni 10:4). Osobno svjedočanstvo također donosi obveze i odgovornost.

Roditelji bi trebali biti budni i duhovno pozorni na spontanu pojavu mogućnosti iznošenja svjedočanstva svojoj djeci. Takve prilike ne trebaju biti programirane, isplanirane ili inscenirane. Zapravo, što je iznošenja svjedočanstava manje kontrolirano time je veća vjerojatnost za izgradnju i trajan utjecaj. »I ne budite zabrinuti što ćete govoriti. Nego sabirite neprestance u mislima svojim riječi života, a u onaj čas će vam se dati onaj dijelak što je podoban za svakog čovjeka« (NiS 84:85).

Na primjer, obiteljski razgovor koji se prirodno vodi za vrijeme večere može biti savršena situacija za roditelja da prepriča ili posvjedoči o blagoslovima koje su on ili ona dobili tijekom relativno rutinskih aktivnosti toga dana. A svjedočanstvo ne treba uvijek započeti izrazom: »Svjedočim vam«. Naše svjedočanstvo može se iznijeti jednostavno kao: »Znam da sam danas bio blagoslovljen nadahnućem na poslu«, ili »Istina u ovom stihu uvijek mi je bila snažan izvor usmjerenja«. Slične prilike za iznošenje svjedočanstva mogu također proizaći dok zajedno putujemo autom, autobusom ili u mnogim drugim situacijama.

Reakcije djece na takvo nepripremljeno iznošenje svjedočanstva te njihova revnost ili nevoljnost da sudjeluju uvjerljivi su izvori ranih znakova duhovnog upozorenja. Djetetov iskaz o lekciji o kojoj je učilo tijekom obiteljskog proučavanja Svetih pisama, ili otvoreno izražena zabrinutost o načelu evanđelja ili postupku može biti vrlo poučno i može pomoći roditeljima bolje razumjeti djetetovo određeno pitanje ili potrebu. Takve rasprave - posebice kada su roditelji željni pažljivo slušati onoliko koliko su željni govoriti - može potaknuti okruženje koje pruža podršku i sigurnost u domu te kontinuiranu komunikaciju o teškim temama.

Treći dio: Pozivanje djece da djeluju

U velikoj podjeli svih Božjih stvorenja, postoji »ono što djeluje i na čemu se djeluje« (2. Neći 2:14). Kao djeca našeg Nebeskog oca blagoslovljeni smo darom moralnog opredjeljivanja, sposobnošću i moću neovisnog djelovanja. Podareni opredjeljivanjem, mi smo zastupnici te nam je prvenstveno dano da djelujemo, a ne da se nad nama samo djeluje - posebice dok »traži[mo] znanje... proučavanjem i vjerom« (NiS 88:118).

Kao učenici evanđelja trebali bi biti »izvršioци riječi, a ne samo slušaoci« (Jakovljeva 1:22). Naša su srca otvorena utjecaju Duha Svetoga dok ispravno koristimo opredjeljivanje i djelujemo u skladu s ispravnim načelima - time prizivamo njegova naučavanja i potvrđujuću moć. Roditelji imaju svetu dužnost pomoći djeci djelovati i tražiti znanje po vjeri. A dijete nije nikada premlado da sudjeluje u ovom obrascu učenja.

Ako date čovjeku ribu, nahranit ćete ga za samo jedan obrok. Ako ga naučite ribariti, nahranit ćete ga za cijeli život. Kao roditelji i učitelji evanđelja, vi i ja nismo u poslu distribucije ribe, već je naš posao da pomognemo našoj djeci naučiti »ribariti« i postati duhovno postojani. Ovaj ključni cilj najbolje se ostvaruje kada potičemo svoju djecu da djeluju u skladu s ispravnim načelima - dok im pomažemo učiti kroz djelovanje. »Ako tko htjedne vršiti volju njegovu, znat će da li je moja nauka od Boga« (Ivan 7:17). Takvo učenje zahtjeva duhovno, mentalno i fizičko naprezanje, a ne samo pasivno primanje.

Ako pozovemo djecu da djeluju kao učenici evanđelja, a ne da se samo djeluje nad njima, nadograđujemo ono što je stvoreno čitanjem Mormonove knjige i razgovaranjem o njoj, te spontanom iznošenju svjedočanstva kod kuće. Zamislite, na primjer, kućnu obiteljsku večer na koju su djeca pozvana i za koju se očekuje da dođu pripremljena postavljati pitanja o onome što čitaju i uče iz Mormonove knjige - ili o problemu koji je nedavno istaknut tijekom rasprave o evanđelju ili tijekom spontanog svjedočanstva kod kuće. I zamislite nadalje da djeca postavljaju pitanja na koja roditelji nisu primjereno pripremljeni odgovoriti. Neki bi roditelji mogli biti zabrinuti zbog takvog slobodnog pristupa kućnoj obiteljskoj večeri. No najbolje kućne obiteljske večeri nisu nužno proizvod unaprijed pripremljenih, kupljenih ili preuzetih paketa nacрта i vizualnih pomagala. Kako li je veličanstvena prilika za članove obitelji da zajedno istražuju Sveta pisma i da ih podučava Duh Sveti. »Propovjednik ne bijaše ništa više od slušatelja, niti učitelj bijaše nešto više od učenika... i svi se trudiše, svatko prema snazi svojoj« (Alma 1:26).

Pomažemo li ja i vi našoj djeci da postanu zastupnici koji djeluju i traže znanje proučavanjem i vjerom, ili smo obučili svoju djecu da čekaju podučavanje i da se nad njima djeluje? Dajemo li mi kao roditelji svojoj djeci ono što je istovjetno duhovnoj ribi koju mogu jesti, ili im stalno pomažemo da djeluju, uče za sebe i stoje postojani i nepomični? Pomažemo li našoj djeci da baviti se postavljanjem pitanja, traženjem i kucanjem? (Vidi 3. Nefi 14:7.)

Duhovno razumijevanje čijim smo primitkom vi i ja bili blagoslovljeni, i koje je potvrđeno kao istinito u našim srcima, ne može se jednostavno dati našoj djeci. Potrebno je platiti poduku iz marljivosti i učenja kako proučavanjem tako i vjerom da bi se steklo i osobno »posjedovalo« takvo znanje. Samo na taj način ono što se zna u glavi može se osjetiti u srcu. Samo na taj način dijete može nadići oslanjanje na duhovno znanje i iskustva roditelja i odraslih te steći te blagoslove za sebe. Samo na taj način naša djeca mogu biti duhovno spremna za izazove smrtnosti.

Obećanje i svjedočanstvo

Svjedočim da roditelji koji stalno čitaju Mormonovu knjigu i razgovaraju o njoj sa svojom djecom, koji spontano iznose svoje svjedočanstvo svojoj djeci, i koji pozivaju svoju djecu kao učenike evanđelja da djeluju, a ne da se nad njima samo djeluje, bit će blagoslovljeni očima koje mogu daleko vidjeti (vidi Mojsije 6:27) i ušima koja mogu čuti zvuk roga (vidi Ezekiel 33:2-16). Duhovno razlučivanje i nadahnuće koje ćete primiti iz kombinacije tih triju svetih navika omogućit će vam da stojite kao stražari na kuli svojih obitelji - »bdij[uci] sa svom ustrajnošću« (Efežanima 6:18) - za blagoslov vaše uže obitelji i svojeg budućeg potomstva. To obećavam i o tome svjedočim, u sveto ime Gospodina Isusa Krista. Amen.